

[Hauch.]

Sagen, men maatte henholde sig til den Termin, der var angivet i selve Lovforslaget.

Der skete saa i et følgende Møde det maaske ret overraskende — i hvert Fald skal jeg ikke være uvillig til at erklære, at det for mig var noget overraskende, og jeg kunde tænke mig, at det i og for sig ogsaa maatte være det for Regeringen —, at man fra Det konservative Folkepartis Side erklærede, at Det konservative Folkeparti var villigt til at tiltræde Afsnit I — det vil med andre Ord sige: ikke alene de Forslag med Venstres Ændringer, som indeholdtes i Søndagsbrevet, men ogsaa de andre Ændringer, som Venstre havde stillet til Afsnit I. Man var villig til at tiltræde dem, man var villig til at medvirke til Gennemførelsen af en Lov paa dette Grundlag med en Tilføjelse, den Tilføjelse nemlig, at man naturligvis maatte kræve, at Venstre vilde forpligte sig til ikke at forlænge Renteloven, før den var løbet ud og man havde haft Lejlighed til at se de Virkninger, som herved maatte opstaa.

Jeg finder Anledning til at sige det netop under denne Form og paa denne Maade, fordi jeg har haft Lejlighed til at se, at man i enkelte Dagblade har givet Udtryk for, at Venstre havde forpligtet sig, om jeg saa maa sige, for Tid og Evighed til overhovedet ikke at foretage noget i Retning af en Fastlæggelse af Renten. Derom er der aldeles ikke Tale. Noget andet er, naar man træffer en Overenskomst med et andet politisk Parti om, at man ikke forlænger den paa-gældende Lov ud over den 15. Juli, dersom der ikke kommer til at foreligge saadanne særlige Forhold — og det kunde jo tænkes, men lad os haabe, det ikke sker —, at man ogsaa fra Det konservative Folkepartis Side kunde tiltræde et Forslag om en Forlængelse af Renteloven ud over den 15. Juli. Men dersom der efter Lovens Udløb maatte optræde saadanne Tilstande, at det maatte anses for uforsvarligt inden for vort Parti, at der ikke blev lovgivet paa dette Omraade, saa staaer Partiet — det ligger dog i Sagens Natur, og hvis det ikke havde været fremme i Dagbladene, at det modsatte var Tilfældet, skulde jeg overhovedet ikke have fremhævet det — ganske frit i sine Beslutninger, og det er da ogsaa det, der er Tilfældet.

Endelig har man fra Det konservative Folkepartis Side sagt, at Vilkaaret for at medvirke til Gennemførelse af dette Lovforslag var, at Moratorieafsnittet ikke led-sagede det. Ikke saadan at forstaa, at Det

konservative Folkeparti nægtede at forhandle om Moratorieloven, ikke saadan at forstaa, at Det konservative Folkeparti siger, at med Moratorielovgivning vil det overhovedet ikke have noget at gøre. Nej, man siger, at man vel vil prøve at undersøge dette Forhold, men man er ganske paa det rene med, at det ikke kan ske inden for den Tidsfrist, der er levnet, dersom der i det hele taget skal være Mulighed for at bringe dette Lovgivningsarbejde til Afslutning før 1. Maj. Og med Hensyn til en Forlængelse af Moratorielovgivningen har Det konservative Folkeparti over for os erklæret — og derpaa hviler den Aftale, vi har med hinanden —, at i Tilknytning til Gennemførelsen af dette Forslag vil man ikke slutte sig til Gennemførelsen af en Forlængelse af Akkordloven. Jeg gør denne Bemærkning, fordi jeg jo nu har erfaret, at man fra det socialdemokratiske Partis Side har stillet et Underændringsforslag, gaaende ud paa, at der sker en Forlængelse af Akkordloven indtil Udløbet af Aaret. Venstre vil gerne medvirke til, at der træffes en Ordning, hvorved Moratorieloven kan gennemføres, og Venstre er derfor ogsaa villigt til at medvirke til Gennemførelsen af et selvstændigt Lovforslag, som har det Maal at forlænge Akkordloven saa længe, at man kan blive i Stand til at faa gennemført Moratorieloven; men det kan bare ikke ske ved Gennemførelsen af et Underændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, og det har (Indenrigsministeren [Dahlggaard]: Hvorfor ikke?). Ja, jeg tænkte det nok! Det har undret mig meget, at den højtærede Indenrigsminister har kunnet holde sig saa længe, men jeg kunde nok tænke mig, at hans Nerver ikke var lange nok til, at han kunde holde ud, indtil jeg om et Øjeblik er færdig. Det ligger i Sagens Natur, at vi ikke vil medvirke hertil, thi dersom vi stemte for dette Forslag, som vi i og for sig er villige til at gennemføre som en selvstændig Lov, vilde der komme til at foreligge den Situation i det høje Landsting — og jeg kan forsikre den høje Regering om, at den Situation ønsker vi ikke at komme ind i —, at naar vi havde stemt for dette Forslag, vilde man fra konservativ Side — hvad man har fuldkommen Ret til i Henhold til de Aftaler, vi har truffet med hinanden — stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling. Da vi jo ikke kan tænke os den Mulighed, at det paa anden Maade kan gennemføres, ligger det altsaa i Sagens Natur, at vi har maattet indtage dette Standpunkt. Jeg maa under disse Omstændigheder tillade